

Alžběta Tichá
Monologue dans le théâtre contemporain en Suisse romande
Oponentský posudek diplomové práce
FFUK Praha 2015

Alžběta Tichá se ve své diplomové práci sepsané pod vedením doc. Evy Oldřichové Beránkové zaměřuje na divadelní tvorbu v tzv. „francouzském“ Švýcarsku. Toto téma, jež je jak patrně poměrně úzce vymezeno (z našeho pohledu) se dále ještě zužuje tématem monologu. Jde tedy o práci, jež bychom francouzskou terminologií mohli označit za „pointu“.

Přesto nebo právě proto autorka k tomu tématu přistupuje z širšího kontextu, jež nazývá „obecnou situací monologu ve francouzském divadle“. Usiluje nejprve o definici divadelního monologu, o vývoj monologu jako samostatné divadelní formy aj.

Ve druhé části se konečně zabývá konkrétním materiálem, tj. dílem tří autorů pocházejících z „francouzského Švýcarska“ (Robert Pinget, Jacques Probst a David France Jakubec).

Nakonec dovozuje oprávněně, že literatura „francouzského Švýcarska“ je „poměrně málo studovaná“. Tím patrně míní, že je neznámá nejen u nás, ale dokonce kdekoliv mimo Švýcarsko. Přesto se autorka domnívá sama volba tématu potvrzuje „rozmanitost forem“ tohoto žánru v „obecnějším kontextu“.

S těmito závěry lze souhlasit. Jakkoli volba tématu je tedy úzká, můžeme stejně tak ocenit, že je jednoznačně a přesně vymezená. Alžběta Tichá k předmětu své práci přistupuje s nespornou soustavností metodou spíše induktivní, tedy od daných souvislostí ke snaze o typologizaci. Její forma je kultivovaná, s nespornou schopností analytického myšlení formálního a naratologického, jakož i s formální pečlivostí (až na několik málo nedostatků („place de Dauphine“ v Paříži na s. 18).

Doporučoval bych zaměřit se více na rozvíjení hypotézy, tedy na jistou problematizaci otázky. To se projevuje mj. v závěru, uvozeném jakýmsi přáním „espérons“, s.73)

Přes uvedené dílčí nedostatky doporučuji jednoznačně diplomovou práci k obhajobě a navrhuji její hodnocení klasifikačním stupněm výborně.

V Praze 10.9.2015

Aleš Pohorský
oponent